

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Agenția Națională
Transport Auto

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Tudor Banari împotriva Agenției Naționale Transport
Auto, terț Ion Cotoman privind contestarea actelor administrative,
restabilirea în funcție și încasarea salariului,

împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-392/24)

NR. PIGD 2-22155846-01-3ra-03052024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Ciumac,
Instanța de apel : G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Agenția Națională Transport Auto,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 octombrie 2022, Banari Tudor a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale Transport Auto solicitând anularea ordinului de concediere nr.131-p din 10 octombrie 2022, restabilirea lui Banari Tudor în funcția deținută până la concediere, șef direcție control transport rutier, și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

2. În motivare, a susținut că, a fost angajat în cadrul autorității publice Agenția Națională Transport Auto din anul 2015. Pe parcursul activității a avut diferite funcții.

3. Din anul 2020 a deținut funcția de șef Direcția Control, Autogări și Protecția Consumatorului. În obligațiunile funcționale au intrat: stabilirea dislocării echipelor mobile de control în trafic, întocmirea proceselor contravenționale, actelor de control, aplicarea măsurilor de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului rutier, prin reținerea plăcuților și numărului de înmatriculare; exercită controlul privind efectuarea transporturilor rutiere de mărfuri, ocazionale, național sau internațional; organizarea echipelor mobile mixte de control în trafic, etc.

4. La 07 iunie 2022, Agenția Națională Transport Auto i-a adus la cunoștință prevederile ordinului nr.51 din 07 iunie 2022 prin care reclamantul și mai mulți salariați au fost preavizați despre faptul reducerii numărului și statului de personal din cadrul Agenției Naționale Transport Auto.

5. În motivarea ordinului de preavizare s-a invocat faptul că se modifică denumirea direcției șef al cărei activa la moment din „Direcția Control, Autogări și Protecția Consumatorului, în „Direcția Control Transport Rutier,, cu un efectiv redus de la 55 unități de personal la 54 unități de personal.

6. Ulterior, în mod repetat, la 10 august 2022, prin ordinul nr.100-p, iarăși a fost preavizat despre concedierea în legătură cu reducerea statului și numărului de personal.

7. În final prin ordinul nr.131-p din 10 octombrie 2022 a fost concediat conform art.86 alin.(1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

8. Reclamantul a invocat că, ordinul de preavizare nr.51 din 07 iunie 2022 și nici cel nr.100-p din 10 august 2022, nu sunt motivate din punct de vedere juridic.

9. Astfel în ordinul nr.51 din datat de 07 iunie 2022 se indică ca temei de reducere a salariaților modificarea denumirii „Direcției Control, Autogări și Protecția Consumatorului, în „Direcția Control Transport Rutier,, cu un efectiv redus de la 55 unități de personal la 54 unități de personal. Prin urmare angajatorul deja a redus o unitate, iar cea de șef de direcție a rămas.

10. Conform obligațiilor funcționale actualul șef al Direcției Control Transport Rutier are exact aceleași atribuții și astfel susține că, funcția nu a fost redusă, doar persoana Banari Tudor.

11.Reclamantul a indicat că, Agenția Națională Transport Auto l-a preavizat despre reducerea funcției de șef de direcție prin ordinul nr.51 din data de 07 iunie 2022, urmând să acorde toate garanțiile prevăzute la art.88, iar până la 07 august 2022 să emită ordinul de concediere.

12. Însă, la caz partea prin ordinul nr.100-p din 10 august 2022 reclamantul iarăși a preîntâmpinat despre reducerea persoanei, contrar prevederilor alin.(2) art.88 din Codul muncii.

13. Reclamantul a indicat încălcarea de către partea pârâtă a prevederilor art.183 din Codul Muncii, prin ignorarea garanțiilor și dreptului preferențial de a rămâne în funcție.

14. Potrivit caracteristicii eliberate de la locul de muncă din 11 octombrie 2022 se desprinde faptul că el este caracterizat de către ANTA ca o persoană calificată, responsabilă, profesională adică o persoană cu o calificare și productivitate a muncii înaltă, fapt care asigura dreptul preferențial de a rămâne la serviciu, în funcția deținută, în caz de reducere a statelor sau numărului de personal, în raport cu alți salariați.

15.Totodată reclamantul a susținut că, este înzestrat cu alte priorități de a rămâne la serviciu, având un stagiul mai mare, la întreținere 2 copii, nu a avut sancțiuni disciplinare, fiind stimulat mai multe ori, respective a participat la școlarizări pentru ridicarea calificării.

16.Acțiunea privind concedierea sa din funcția de șef de direcție, fără a reduce funcția dată, reprezintă în sine o acțiune de hărțuire la locul de muncă și o încălcare flagrantă a prevederilor legale.

17.Pe parcursul derulării procesului s-a atras în proces în calitate de persoană terță – Ion Cotoman.

18. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 martie 2023, a fost admisă acțiunea depusă de Banari Tudor.

19. S-a anulat Ordinul Agenției Naționale Transport Auto cu nr.131-p din 10 octombrie 2022 cu privire la concedierea lui Banari Tudor.

20. S-a restabilit Banari Tudor în funcția deținută anterior și s-a încasat din contul Agenției Naționale Transport Auto în beneficiul lui Tudor Banari salariul mediu lunar pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 10 octombrie 2022 până la 27 martie 2023, cu reținerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public și bugetul asigurărilor sociale.

21. Neîfiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 martie 2023, Agenția Națională Transport Auto a declarat apel asupra hotărârii din 27 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

22. Prin decizia din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Agenția Națională Transport Auto și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

23. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, Agenția Națională Transport Auto neîntemeiat a încadrat situația juridică a reclamantului. Pe de o parte reduce o unitate din Direcția condusă de Banari Tudor, iar pe de altă parte funcția de șef de direcție rămâne în continuare, cu aceleași atribuții doar că "Direcția control, autogări și protecția consumatorului" a fost redenumită în "Direcția control transport rutier".

24. Astfel, speței sunt aplicabile dispozițiile art. 63 alin. (5) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, în cazul reducerii efectivului de personal sau lichidării de funcții, autoritatea publică nu poate înființa posturi similare celor lichidate timp de un an de la data schimbărilor efectuate.

25. În circumstanțele date instanța de a statuat asupra ilegalității ordinului ANTA nr.131-p din 10 octombrie 2022 și necesității anulării lui

26. Astfel, este legală restabilirea în funcție, aceasta reprezentând acea remediere cu impact instantaneu implementată de instanța de judecată menită să asigure garantarea eficientă și imediată a dreptului la muncă încălcat de către angajator în mod ilegal.

27. Reintegrarea în muncă operează prin efectul legii și este subsecventă pretenției de bază ce vizează actul de eliberare nelegitimă din funcție.

28. Cu referire la pretenția privind încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă instanța a reținut că, speței sunt aplicabile prevederile Codului muncii, iar conform art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

29. La 26 aprilie 2024, Agenția Națională Transport Auto a depus recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

30. În motivarea recursului a susținut că, hotărârea primei instanțe și Decizia instanței de apel sunt arbitrare și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

31. A susținut că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel, contrar circumstanțelor cauzei, în mod arbitrar și vădit nerezonabil nu a ținut cont de faptul că, ordinul nr. 131-p din 10 octombrie 2022, privind eliberarea din funcție, în legătură cu reducerea funcției lui Banari Tudor, a fost emis în conformitate cu prevederile Codului muncii, în limita competenței acordate de lege angajatorului, nefiind afectat de nici un viciu de legalitate și temeinicie.

32. Constatările instanței de fond și a instanței de apel, referitor la faptul că a avut o camuflare a unei concedieri ilegale din funcție, este una eronată, reieșind din prevederile legale și circumstanțele de fapt ale cauzei.

33. Decizia privind reducerea funcției de șef al Direcției control rutier, autogări și protecția consumatorului a fost luată prin ordinul Directorului Agenției Naționale Transport Auto, fiind fundamentată pe hotărârea de Guvern nr. 151/2022, cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, prin care a fost aprobată o nouă structură instituției, în care funcția respectivă nu se mai regăsea.

34. Concluziile instanței de fond și instanței de apel, precum că funcția de șef de direcție control transport rutier, urmare a reorganizării a rămas neschimbată și nu a fost redusă și sau modificată, contravin materialelor cauzei, din pct. 4 al ordinului nr. 51-p din 07 iunie 2022, rezultă că funcția respectivă se reduce.

35. Recurentul a susținut că, este arbitrar și eronat argumentul invocat de către instanțele de judecată, precum că funcția de șef de Direcție deținută de către Banari Tudor a rămas în continuare cu aceleași atribuții, doar că Direcția control, autogări și protecția consumatorului a fost redenumită în Direcția control transport rutier.

36. Sarcinile de bază a funcției de șef Direcție Direcția control, autogări și protecția consumatorului și Șef Direcție control transport rutier, sunt diferite. După reorganizare, în Direcția transport rutier au fost introduse noi competențe referitor la activitățile conexe transportului rutier, care cum s-a indicat includ: activitatea de autogară, activitatea de autoservice, activitatea de montare, reparare și verificare a tahografelor și a limitatoarelor de viteză, activitate de inspecție periodică.

37. Recurentul a notat că, Banari Tudor a fost preavizat cu 2 luni înainte de reducerea funcției deținute de aceasta, fapt ce se confirmă prin ordinul nr. 110-p din 10 august 2022, astfel încât termenul de emitere a ordinului de concediere a reclamantului și data concedierii efective a acestuia nu a depășit termenul de 2 luni.

38. Angajatorul i-a propus lui Banari Tudor funcția de șef al Serviciul Audit intern, însă aceasta a refuzat-o. Astfel, angajatorul a respectat în

totalitate obligațiile impuse de prevederile art. 88 și art. 184 din Codul muncii, iar temeiuri de anulare a ordinului nu există.

39. Prin referința depusă la 15 mai 2024, Banari Tudor a susținut că motivele de recurs formale și astfel a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 28 martie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.151).

41. Cererea de recurs a fost depusă la data de 26 aprilie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Agenția Națională Transport Auto, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Agenția Națională Transport Auto, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Agenția Națională Transport Auto.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc